

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ

Стаття присвячена актуальній проблемі аналізу науково-теоретичних засад до особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів, які можуть бути реалізовані в процесі вивчення фахових дисциплін, На основі аналізу наукової літератури особистісно орієнтований підхід до професійної підготовки майбутніх офіцерів розглядається як комплекс науково-теоретичних, змістовних і організаційних характеристик навчального процесу, що забезпечують врахування та розвиток індивідуального рівня знань, умінь і навичок майбутнього офіцера, а також його індивідуально-особистісних характеристик та забезпечують результат у вигляді професійної готовності майбутнього офіцера до військово-професійної діяльності. Важливим завданням удосконалення формування особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів є подальші теоретичні і практичні дослідження із метою обґрунтування критеріальних ознак компетентності і професіоналізму майбутнього офіцера, які повинні мати перспективний, випереджальний характер з урахуванням тривалого періоду професійного становлення.

Ключові слова: особистісно орієнтована професійна підготовка майбутніх офіцерів, науково-теоретичний підхід, професійна готовність майбутнього офіцера до військово-професійної діяльності.

Постановка проблеми. Сучасна освітня політика нашої держави визначає найважливіші завдання вищої школи – підготовку компетентного, конкурентоспроможного фахівця в усіх сферах життєдіяльності, здатного реалізувати професійні завдання в складних економічних, політичних і соціокультурних умовах збереження незалежності та цілісності України.

Потреба у кардинальному реформуванні Збройних Сил, на які покладена відповідальність за оборону України, захист її суверенітету, зумовлює підвищені вимоги до свідомості, мотивації, ментальності військовослужбовців. Це, у свою чергу, вимагає врахування особистісних потреб та нахилів майбутніх керівних кадрів, формування позитивного ставлення до обраної професії, виховання почуття відповідальності перед державою у забезпеченні ефективної підготовки висококваліфікованих військових фахівців.

Тож проблеми впровадження особистісно орієнтованого підходу у процесі підготовки майбутніх офіцерів є актуальним, соціально важливим завданням, зумовленим не тільки потребами сучасної педагогічної теорії і практики, але й складним соціально-політичним станом у нашій країні сьогодні. Підготовка компетентного, конкурентоспроможного фахівця в усіх сферах життєдіяльності, здатного реалізувати професійні завдання у складних економічних, політичних і соціокультурних умовах збереження незалежності та цілісності України – найважливіші завдання сучасної освітньої політики нашої держави та вищої школи.

Враховуючи Національну стратегію розвитку освіти в Україні до 2021 року [1], положення Болонської конвенції, особливими вимогами до підготовки кадрів проблема підготовки майбутніх офіцерів набуває особливої актуальності. Система підготовки військових кадрів зумовлює підвищені вимоги до свідомості, мотивації, ментальності військовослужбовців, що вимагає, у свою чергу, врахування особистісних потреб та нахилів майбутніх керівних офіцерів, формування позитивного ставлення до обраної професії [1-3].

Аналіз досліджень та публікацій. У ключі поставлених завдань слід розглянути загально-теоретичні засади професійної підготовки фахівців. Зокрема, теоретико-методологічні засади окресленої проблеми заклали у своїх працях В.Андрущенко, О.Антонова, Р.Бернс, А.Вітченко, Б.Гершунський, І.Зязюн, В.Кремень, Н. Кузьміна,

М.Михальченко, С.Сисоєва та чимало інших учених. Теоретичні та методичні засади військової освіти стали предметом дослідження таких учених, як О.Барабанщиков, А.Галімов, І.Грязнов, Л.Джигун, С.Кубицький, Є.Литвиновський, Л.Маслак, В.Маслов, М.Нещадим, О.Сафін, І.Хорєв, В.Ягупова та ін..

Важливі ідеї особистісно орієнтованого підходу висвітлено: у психолого-педагогічній теорії розвитку особистості у процесі діяльності (К.Альбуханова-Славська, Б.Ананьєв, Л.Виготський, С.Рубінштейн); у теоретичних положеннях особистісно орієнтованого навчання (Д.Белухін, І.Бех, І.Зязюн та ін.); теоретико-методичних розробках проблеми підготовки кадрів до роботи в особистісно орієнтованій освітній системі (О.Зоц, О.Кононенко, С.Левченко, Л.Ніколаєнко, О.Плахотнік, Н.Протасова та ін.).

Мета статті – є аналіз теоретичних засад особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів і, пошук шляхів її вдосконалення у педагогічній теорії і практиці.

Виклад основного матеріалу. Для аналізу теоретичних засад порушеної проблеми слід виявити взаємозв'язок і взаємозумовленість основних теоретичних засад з особистісно орієнтованим підходом до професійної підготовки майбутніх офіцерів. На думку авторів статті, основними науково-теоретичними підходами до проблеми особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів, які можуть бути реалізовані в процесі вивчення гуманітарних дисциплін, вважаємо такі як: гуманістичний, діяльнісний, системний, компетентнісний, акмеологічний, професіографічний. При цьому гуманістичний і системний підходи забезпечують методологію вивчення проблеми із залученням наукового апарату філософії та філософії освіти, діяльнісний та компетентнісний – психолого-педагогічний, акмеологічний та професіографічний – безпосередньо професійно-педагогічний. Компетентнісний підхід – інтегрований, поєднує в собі всі підходи. Однак, слід звернути увагу на те, що методологічний поділ є суто умовним, адже кожен з цих підходів має міждисциплінарний характер і полідисциплінарний категорійно-понятійний апарат. Аналізуючи ці науково-теоретичні підходи, ми виходили з того, що вони дають можливість розв'язати основні проблеми, що постають перед сучасною системою військової освіти. Адже вона покликана забезпечити професійний розвиток майбутнього фахівця шляхом формування системи теоретичних знань, вмінь і навичок у процесі вивчення фахових дисциплін, які відповідають сучасним вимогам до підготовки офіцерських кадрів, майбутньої практичної діяльності з урахуванням стандартів вищої військової освіти, цілісного інтелектуально-наукового та морально-особистісного розвитку фахівців і, зокрема, забезпечення акмеологічного підходу до майбутньої професійної діяльності.

Розглядаючи гуманістичний підхід до професійної підготовки майбутніх фахівців, слід зауважити, що саме він досить добре представлений у науковій літературі. Сутності цього підходу за змістовими характеристиками присвячені наукові праці відомих представників класичної гуманістичної психології та педагогіки – А.Маслоу, К.Роджерса, С.Френе, Я.Корчака, В.Сухомлинського, Ш.Амонашвілі та ін.. У процесі історичного розвитку теорія гуманізму еволюціонувала. Вона вийшла на кілька напрямів теоретичного осмислення: як теорія творення людиною самої себе (автентичний гуманізм); як ідея про антропологічну відповідність науки й соціальної практики; як положення про екзистенційність існування людини тощо [4-6].

На значущість гуманістичної парадигми вищої освіти та її особистісно орієнтований характер вказує у своїх роботах І.Бех, зазначаючи, що «...перед вищою школою стоїть дилема: або штампування функціонерів, або розвиток особистості. Від вибору в цій ситуації залежить місце і місія вищої освіти в суспільстві: у першому випадку вища освіта плестиметься позаду суспільства, у другому – забезпечуватиме його розвиток» [4, с. 251].

Значення застосування цього підходу у процесі професійної підготовки майбутніх офіцерів полягає, на нашу думку, в тому, що, по-перше, гуманістичний підхід є загальнофілософською основою розвитку теорії і практики особистісно орієнтованого підходу в професійній педагогіці; по-друге, професійна підготовка офіцерів розглядається нами в

процесі вивчення гуманітарних дисциплін. Гуманістичний підхід як підґрунтя особистісно орієнтованого підходу окреслений у науковому доробку Г.Селевка, який стверджує, що у гуманістичній парадигмі особистість є не лише суб'єктом, але й суб'єктом пріоритетним; вона є ціллію освітньої системи, а не засобом досягнення якоїсь опосередкованої мети... особистісно орієнтовані технології характеризуються антропоцентричністю, гуманістичністю та психотерапевтичною спрямованістю [7, с.14].

У межах системного підходу проблема особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх фахівців набуває певної специфіки, оскільки всі суб'єкти освітнього процесу у вищому військовому навчальному закладі (курсант, викладач, офіцери-вихователі) стають синергетично пов'язаними як рівноправні й наділені особистісно-професійними характеристиками. Мета цієї синергетичної взаємодії – досягти результату у вигляді професійно підготовленого й особистісно сформованого офіцера, здатного до професійної діяльності на засадах особистісної орієнтації.

Діяльнісний підхід до проблеми особистісно орієнтованого навчання виявляє стійкий взаємозв'язок між розвитком особистості майбутнього фахівця та специфікою діяльнісних процесів, які відбуваються під час його професійної підготовки. Тому в наукових працях ми часто зустрічаємо «діяльно-особистісний підхід» (В.Андреев, 1994), «особистісно-діяльнісний» (І.Зимня, 2000), «особистісно-соціально-діяльнісний» (М.Федоренко, 2011). Останнім часом стали з'являтися більш вузькі наукові розробки в галузі безпосередньо особистісно орієнтованого підходу до професійної підготовки майбутніх офіцерів з діяльнісної точки зору. Так, можна знайти суттєві розбіжності в діяльнісному, компетентнісному й особистісно орієнтованому підходах до професійної підготовки фахівця на рівні стандартів освітнього процесу. Компетентнісний підхід значно ближчий за своєю сутністю до особистісно орієнтованого, оскільки залежить від здібностей курсанта (студента) і його готовності до реалізації знань та вмінь в ефективній діяльності, коли формується індивідуальний смисл ціннісних орієнтацій, знань, вмінь, навичок, досвіду діяльності.

Особистісно орієнтований підхід традиційно пов'язують з особистісно-діяльнісним, розробленим у психолого-педагогічній науці (Л.Виготський, Б.Ананьєв, С.Рубінштейн, О.Леонт'єв та ін.) дещо раніше, аніж особистісно орієнтований. При цьому особистісний аспект цього підходу визначає постановку в центр будь-якої діяльності особистості людини (студента, курсанта), а діяльнісний – детермінує пріоритет діяльності серед інших механізмів формування особистості. Г.Бурма пропонує розглядати особистісно-діяльнісний підхід як такий, що реалізується на принципах: еврилогізації (визнання творчої діяльності як провідної у застосуванні особистісного підходу); варіативності (побудова власних моделей особистісно-професійного зростання кожним студентом); аксіологічної відповідності (задоволення освітніх потреб особистості як найвища цінність суспільства); ресурсності (використання майбутнім фахівцем об'єктивно існуючого комплексу умов і засобів професійного розвитку) [5].

Процес особистісно орієнтованого навчального процесу Г.Атанов розглядає з точки зору діяльнісного підходу. Він вважає, що навчальна діяльність є особливим видом діяльності, а навчання – це сукупність двох «хоча й пов'язаних між собою, але самостійних діяльностей – діяльності того, хто навчає, і діяльності того, хто навчається, ... які мають різні мотиви, цілі і завдання» [8,с.15]. Г.Атанов вважає, що діяльнісний підхід є більш широким і особистісно орієнтований впливає з нього об'єктивно, а тому не потребує окремої методологічної й теоретичної розробки. Таке відокремлення діяльності курсанта (студента) та викладача, на нашу думку, – штучне, оскільки порушує цілісність усього навчально-виховного процесу, особливо його практичного забезпечення.

Важливого значення в особистісно орієнтованій професійній підготовці майбутніх офіцерів набуває, на нашу думку, застосування компетентнісного підходу. Основи цього підходу викладено в значній кількості наукових праць психологів, педагогів, соціологів, філософів (О.Глузман, І.Зимня, В.Ковальчук, С.Королук, В.Локшин В.Луговий, О.Овчарук, О.Плахотнік, О.Савченко, М.Степко та ін.). Науковці звертають увагу на розмаїття наукових

окреслень категорії компетентності, різні підходи до аналізу ключових базових компетенцій (компетентностей), специфіку професійних компетенцій з огляду на майбутню фахову діяльність; виявляють авторські підходи до критеріїв визначення та відбору ключових компетентностей. Професійна компетентність фахівців у галузі управління стала предметом наукового аналізу в роботах В.Локшина [6], що може бути використано для практичної реалізації особистісного підходу до професійної підготовки майбутніх офіцерів як керівників різних військових підрозділів. Важливого значення у цьому процесі набувають теоретичні положення сучасної акмеології, що передбачає досягнення ситуації успіху в особистісному розвитку. Зв'язок акмеологічних та особистісно орієнтованих засад навчального процесу у вищому навчальному закладі простежується у тому, що акмеологія фактично досліджує особистість, що набуває здатності самореалізуватися в своїй галузі професійної діяльності. Останнім часом стала розвиватися військова акмеологія, як міждисциплінарна галузь знання, яка оперує поняттями «ризик», «прийняття управлінських рішень в екстремальних умовах», «бойова підготовка» та ін. Військова акмеологія як структурний компонент акмеологічної науки вивчає закономірності, механізми, умови й чинники продуктивного розвитку й самореалізації суб'єктів військової діяльності з метою теоретичного обґрунтування досягнення вершин військово-професійної діяльності. Військову акмеологію цікавить проблема взаємозв'язку між індивідом, особистістю, суб'єктом військово-професійної діяльності й індивідуальністю; особистісний професіоналізм фахівця з військового управління має виявлятися в системі «людина-людина».

Акумулюючим науково-теоретичним підходом для вивчення проблеми професійної підготовки офіцерів на особистісно орієнтованих засадах став професіографічний. Його головні положення розкрито в наукових роботах О.Барабанщикова, С.Кубицького, Н.Кузьміної, А. Маркової, В.Маслова, М.Нещадима, О.Сафіна, С.Сисоевої, В.Ягупова та ін.. Завдяки цьому підходу ми можемо зважити на специфіку майбутньої професійної діяльності офіцерів, виявити суперечності й закономірності розвитку у них професійних знань, умінь та навичок, формування особистісних якостей в умовах особистісно орієнтованого навчального процесу у вищих військових навчальних закладах. Взаємозв'язок професіографічного та особистісно орієнтованого підходу показано в наукових доробках А.Вітченка [**Ошибка! Источник ссылки не найден.**0]. Автор наголошує на особистісних характеристиках професійного розвитку, професійної компетентності, проектування своєї професійної кар'єри і т.п. Сходження на вершину професійної майстерності, з точки зору акмеології, можливе на підставі можливостей індивідуального самовизначення, самоорганізації, самоосвіти, самовдосконалення.

Тож, основними науково-теоретичними підходами до проблеми особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів управління, які можуть бути реалізовані в процесі вивчення фахових дисциплін, вважаємо: гуманістичний, діяльнісний, системний, компетентнісний, акмеологічний, професіографічний.

Виходячи з вищезазначеного, особистісно орієнтована професійна підготовка майбутніх офіцерів до професійної діяльності розглядається як комплексна інтегративна система, яка включає впорядковану множину операцій та дій, що забезпечують педагогічне цілевизначення, змістовні інформаційно-предметні та процесуальні аспекти, спрямовані на засвоєння знань, набутих професійних умінь та формування особистісних якостей майбутніх офіцерів, визначених цілями навчання за умови забезпечення визначеного комплексу педагогічних умов: організаційних, методичних, психолого-педагогічних.

Успішність особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів залежить від цілеспрямованості навчального процесу, кореляції об'єктивних і суб'єктивних чинників, якості і цілісності забезпечення неперервної фахової освіти.

Висновки. Для забезпечення теоретичних засад особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів, насамперед, слід враховувати знання, уміння, навички, особистісні якості курсантів. Це потребує: а) підвищення мотивації слухачів, курсантів до систематичної активної роботи впродовж навчального року, переорієнтація їхніх цілей з

отримання позитивної оцінки на формування стійких знань, умінь та навичок; б) систематизація знань та активне їх засвоєння упродовж навчального року; в) не допущення розбіжностей між завданнями, що виносяться для контролю, і програмою дисципліни; г) відкритість контролю: ознайомлення слухачів на початку вивчення дисципліни з контрольними завданнями та всіма формами контрольних заходів і критеріями їх оцінювання; д) забезпечення належних умов вивчення програмного матеріалу і підготовки до контрольних заходів, що досягаються шляхом чіткого їх розмежування за змістом і часом; е) розширення можливостей для всебічного розкриття здібностей курсантів, слухачів, розвитку їх творчого мислення та підвищення ефективності роботи викладацького складу вищого військового навчального закладу.

Удосконалення формування особистісно орієнтованої професійної підготовки майбутніх офіцерів потребує подальших теоретичних досліджень із метою обґрунтування критеріальних ознак компетентності і професіоналізму майбутнього офіцера, які повинні мати перспективний, випереджальний характер з урахуванням тривалого періоду професійного становлення. Слід також враховувати належне теоретичне і практичне обґрунтування, що б підкреслювало методичну доцільність реалізації особистісно орієнтованого підходу в практику професійної підготовки майбутніх офіцерів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Україна. Президент. Про Національну стратегію розвитку освіти в Україні на період до 2021 року [Текст]: указ Президента України від 25 червня 2013 року № 344/2013 / Інф. «УК» // Урядовий кур'єр. – 2013. – 29 серп. (№ 155). – С. 9–11.

2. Наказ МОУ № 463 від 13.08.07 «Про вдосконалення змісту підготовки військових фахівців для Збройних Сил України за освітньо-кваліфікаційним рівнем бакалавра» [Електронний ресурс]. – Режим доступу http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=89155137&cat_id=244314797

3. Про організацію розробки галузевих стандартів вищої освіти та стандартів вищої освіти вищих військових навчальних закладів і військових навчальних підрозділів вищих навчальних закладів: Наказ МО України № 185 від 19.03. 2013 р.

4. Бех І.Д. Виховання особистості : у 2 кн. / І. Д. Бех. – К. : Либідь, 2003. – Кн. 2. Особистісно орієнтований підхід: науково-практичні засади. – 344 с.

5. Бурма Г.В. Особистісно-діяльнісний підхід як умова розвитку та саморозвитку студентів у процесі професійної підготовки у ВНЗ / Г. В. Бурма // Збірник наукових праць Бердянського державного педагогічного університету (Педагогічні науки). – Бердянськ : БДПУ, 2004. – № 2. – С. 81–90.

6. Локшин В. Професійна компетентність фахівців з управління в соціокультурній сфері як технології модернізації вищої освіти / В.Локшин // Рідна школа. – 2006. – № 4. – С.54–56.

7. Селевко Г. К. Современные образовательные технологии : учебное пособие / Г. К. Селевко. – М. : Народное образование, 1998. – 256 с.

8. Атанов Г.А. Личностно ориентированное обучение с точки зрения деятельностного подхода / Г. А. Атанов // Didactics of mathematics: Problems and Investigations. – 2005. – № 24. – Р. 14–19.

9. Барановська Л.В. Етика військово-професійної діяльності офіцера / Л. В. Барановська, О. А. Лиманець // Курс лекцій. – Житомир : ЖВІ НАУ, 2011. – 152 с.

10. Вітченко А. О. Проектування професіограми викладача вищої школи в умовах неперервної педагогічної освіти / А. О. Вітченко // Вісник Національного авіаційного університету. Серія : Педагогіка. Психологія : зб. наук. пр. – К. : НАУ, 2016. – Вип. 1 (8). – С. 27– 33.

REFERENCES:

1. Ukraina. Prezydent. Pro Natsionalnu stratehiuu rozvytku osvity v Ukraini na period do 2021 roku [Tekst]: ukaz Prezydenta ukrainy vid 25 chervnia 2013 roku № 344/2013 / Inf. «UK» // Uriadovi kur'ier. – 2013. – 29 serp. (№ 155). – S. 9–11.

2. Nakaz MOU № 463 vid 13.08.07 «Pro vdoskonalennia zmistu pidhotovky viiskovykh fakhivtsiv dlia Zbroinykh Syl Ukrainy za osvितno-kvalifikatsiinym rivnem bakalavra» [Elektronnyi resurs]. – Rezhym dostupu http://www.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=89155137&cat_id=244314797

3. Pro orhanizatsiiu rozrobky haluzevykh standartiv vyshchoi osvity ta standartiv vyshchoi osvity vyshchykh viiskovykh navchalnykh zakladiv i viiskovykh navchalnykh pidrozdiliv vyshchykh navchalnykh zakladiv: Nakaz MO Ukrainy № 185 vid 19.03. 2013 r.

4. Bekh I.D. Vykhovannia osobystosti : u 2 kn. / I. D. Bekh. – K. : Lybid, 2003. – Kn. 2. Osobystisno oriientovanyi pidkhdid: naukovo-praktychni zasady. – 344 s.

5. Burma H.V. Osobystisno-diiialnisnyi pidkhdid yak umova rozvytku ta samorozvytku studentiv u protsesi profesiinnoi pidhotovky u VNZ / H. V. Burma // Zbirnyk naukovykh prats Berdianskoho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu (Pedahohichni nauky). – Berdiansk : BDP, 2004. – № 2. – S. 81–90.

6. Lokshyn V. Profesiina kompetentnist fakhivtsiv z upravlinnia v sotsiokulturnii sferi yak tekhnolohii modernizatsii vyshchoi osvity / V.Lokshyn // Ridna shkola. – 2006. – № 4. – S. 54–56.

7. Selevko H. K. Sovremennyye obrazovatelnye tekhnolohyy : uchebnoe posobyе / H. K. Selevko. – M.: Narodnoe obrazovanye, 1998. – 256 s.

8. Atanov H.A. Lychnostno oryentyrovannoe obuchenye s tochky zreniya deiatelnostnogo pokhoda / H. A. Atanov // Didactics of mathematics: Problems and Investigations. – 2005. – № 24. – P. 14–19.

9. Baranovska L.V. Etyka viiskovo-profesiinnoi diialnosti ofitsera / L. V. Baranovska, O. A. Lymanets // Kurs lektsii. – Zhytomyr : ZhVI NAU, 2011. – 152 s.

10. Vitchenko A. O. Proektuvannia profesiohramy vykladacha vyshchoi shkoly v umovakh neperervnoi pedahohichnoi osvity / A. O. Vitchenko // Visnyk Natsionalnoho aviatsiinoho universytetu. Serii : Pedahohika. Psykholohiia : zb. nauk. pr. – K. : NAU, 2016. - Vyp. 1 (8). – S. 27–33.

Рецензент: д.пед.н., проф. Плахотнік О.В., професор кафедри педагогіки, Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

**Бурый С.В., Жогина Л.В., Ступницкая О.И., Мукогоренко О.С., Дяченко И.Н.
ТЕОРЕТИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ЛИЧНОСТНО ОРИЕНТИРОВАННОЙ
ПРОФЕССИОНАЛЬНОЙ ПОДГОТОВКИ БУДУЩИХ ОФИЦЕРОВ**

Статья посвящена актуальной проблеме анализа научно-теоретических подходов к личностно ориентированной профессиональной подготовке будущих офицеров, которые могут быть реализованы в процессе изучения гуманитарных дисциплин, а именно: гуманистический, деятельностный, системный, компетентностный, акмеологический, профессиографический. На основе анализа научной литературы личностно ориентированный подход к профессиональной подготовке будущих офицеров рассматривается как комплекс научно-теоретических, содержательных и организационных характеристик учебного процесса, обеспечивающих учет и развитие индивидуального уровня знаний, умений и навыков будущего офицера, а также его индивидуально-личностных характеристик и обеспечивают результат в виде профессиональной готовности будущего офицера к военно-профессиональной деятельности. Важной задачей совершенствования формирования личностно ориентированной профессиональной подготовки будущих офицеров являются дальнейшие теоретические и практические исследования в целях обоснования критериальных признаков компетентности и профессионализма будущего офицера, которые должны иметь перспективный, опережающий характер с учетом длительного периода профессионального становления.

Ключевые слова: личностно ориентированная профессиональная подготовка будущих офицеров, научно-теоретичний підхід, професійна готовність майбутнього офіцера до військово-професійної діяльності.

**Buryi S., Zhohyna L., Stupnytskaia O., Mukohorenko O., Dychenko I.
THEORETICAL FOUNDATIONS OF THE PERSONALLY ORIENTED PROFESSIONAL
TRAINING OF FUTURE OFFICERS**

The article is devoted to the topical problem of the analysis of scientific and theoretical approaches to personally oriented professional training of future officers, which can be implemented in the process of studying humanitarian disciplines, namely: humanistic, pragmatist, systematic, competence-based, acmeological, job analysis. On the basis of the analysis of the scientific literature, the personally oriented approach to the professional training of future officers is viewed as a complex of scientific, theoretical, substantive and organizational characteristics of the educational process that ensure the recording and

development of the individual level of knowledge, abilities and skills of the future officer, as well as his individual and personal characteristics and provide result in the form of professional readiness of the future officer to military professional activity. An important task of improving the formation of the personally oriented professional training of future officers is further theoretical and practical research with a view to substantiating the criterial features of the competence and professionalism of the future officer who must have a forward-looking character, taking into account the long period of professional development.

Keywords: personally oriented professional training of future officers, scientific and theoretical approach, professional readiness of the future officer for military professional activity.